

STURE LARSSON

Ejdervägen 12
247 63 Veberöd
046/808 38
0704 45 17 37

larsson.sture@telia.com

Brev till regeringen

Hur länge till skall regeringen blunda för kontinuerliga lagbrott bland tillsynsmyndigheterna och direkt farlig inomhusmiljö, särskilt på våra sjukhus?

1. Varje någorlunda obunden analys av human ventilation visar att dagens teknik, den politiskt korrekta, på en rad punkter (jag har funnit minst 15 miljöfarliga typfel) bryter mot miljöbalkens grundprincip om riskminimering. Det betyder att samtliga kända tillsynsmyndigheter inte fungerar som de skall! Det värsta är att flertalet ansvariga på myndighetsnivå troligen är fullt medvetna.
2. Bilagan: Ventilation skyddad av repressiv lag visar att varken tillsynsmyndigheterna, länsstyrelsen eller kommunen fungerar som skydd för den enskilde medborgaren, trots att detta måste vara deras enda grundlagsenliga uppgift.
3. Samma bilaga visar att den s.k. OVK-inspektionsverksamheten är ett apspel som till stor del bygger på urkundsförfalskning och döljer fakta om anläggningarna både för kommunerna som tillsynsmyndighet och intygsutfärdare om säker ventilation och för medborgarna, som därmed försätts i ett rättsligt underläge.
4. I dagarna flödar media över av synpunkter på städning av sjukhus förmedlade av en läkare som blivit patient och då plötsligt upptäckt att hans normala arbetsplats inte städas riktig, underförstått professionellt!

Vad varken han eller media har förstått är att det damm han i TV skrapade upp med sitt sergeantfinger är aggregerat, storpartikulärt damm, som lagt sig till ro på ytor och därmed är i hög grad desarmerat till ett kosmetiskt problem. Vad varken läkaren eller media eller för den delen Socialstyrelsen etc. tycks ha förstått är att samma damm tidigare varit ett luftburet, småpartikulärt damm, ett töcken i luften, som varit en extremt potent infektionsfara, eftersom det sannolikt gjort många turer genom sjukhusets recirkulativa ventilationssystem som en del av alla de sjukor som funnits på sjukhuset sedan ventilationsinstallationens första dagar. Sätter det sig på gardinstänger sätter det sig naturligtvis i näsa och ögon och andra våta slemhinnor och på öppna sår.

Mot detta finns inga skydd i form av spritade händer och större och våtare skurtrasor. Det enda skyddet som idag finns mot hygienisk katastrof i våra sjukhus är att dessa har och måste ha aktiva ventilationssystem, dygnet runt, året runt. Detta är dock en sanning med modifikation. På ett stort sjukhus torde snart sagt varje dag någon del av systemet servas med stopp eller störande flödesvariation som följd. Filterbyten, rembyten, motorbyten etc. Varje återstart betyder en kraftigt ökad infektionsrisk, eftersom man ur recirkulativa system plötsligt med turbulenta flöden skakar ur filter, sliter loss skit (bakterier, fungi, virus etc.) ur rörskarvar etc. Känsliga patienter, öppna sår etc. infekteras och sjukvården dignar under mycket dyrbar sjukhussjuka. Var tionde patient lär drabbas, vilket är helt oacceptabelt. Stora avdelningar på våra sjukhus stängs återkommande etc. Värre blir det i takt med invasionen av s.k. superbakterier, tuberkulos etc.

5. Idag erkänner t.ex. kommunfolk att man inte agerar som tillsynsmyndighet , d.v.s. man fullföljer inte sitt uppdrag, mot t.ex. landstingens verksamheter i form av sjukhus,

vårdcentraler etc. och Socialstyrelsen börjar yra om nya lagar om städning. Länsstyrelserna som står över kommunerna som nästa högre instans för tillsyn agerar uppenbarligen inte heller. Kan detta bero på missriktad kollegialitet, offentliga tjänstemän emellan? I så fall ett uppenbart lagbrott. Känslan för ansvar och skyldighet att uppfylla givna uppdrag har försvunnit ur den svenska myndighetsapparaten. Det måste vara regeringens ansvar att återställa en vettig myndighetsutövning i landet.

6. Att vi idag ännu har några få verksamma antibiotika kvar mot superbakterier är en gåta i ljuset av sjukhusens hantering av antibiotika och försök att via recirkulativ ventilation göra personalen till antibiotikabärare och därmed till resistensutvecklare. Se bilaga i form av brev till professor Otto Cars.

7. Sverige är den roterande värmväxlarens förlovade land trots att det bland annat av SP, statens eget s.k. forskningsinstitut, i rapporten SP 1993:3 visats att den roterande värmväxlaren är en hygienisk orimlighet som i princip kan återföra 100 % av all skit ur frånluften. Den finns ändå i flertalet stora anläggningar och t.o.m. i sjukhus i landet och nu återigen i dess värsta form, d.v.s. i hygroskopiskt aktiv form. Utomlands är den i ett antal fall förbjuden av hygieniska skäl. Tyvärr ser jag bl.a. att den nu är en viktig del i även den norska ventilationsproduktionen. Se bilaga Ibsen.....

Situationen med repressiv lagstiftning som grund för sanslösa lagar och beslut och brist på åtgärder drar ett löje över Sverige, dess politiker och tjänstemän.

Jag förväntar mig att alliansen, vars politiker och tjänstemän knappast kan anses ha ett ansvar för den sanslösa utveckling som Birgitta Dahl med anhang påbörjade på 1970-talet, nu börjar inse den fulla konsekvensen av eländet och agerar innan denna mandatperiod utgår.

Om inte sådana tecken snart framkommer, så måste frågan gå till andra och fräschare partier som är i skriande behov av allmängiltiga profilfrågor och som därför måste visa sig värna medborgarintresset lite bättre än vad nuvarande partier uppenbarligen velat eller vill!

Mvh

Sture Larsson